

[Landbrugsministeren.]

vis paa, at det er umuligt for os at gaa med til det. Jeg synes ikke, der er Grund til at sinke Forslaget, da det har saa megen Interesse for mange ud over Landet, at det bliver gennemført hurtigst muligt.

Jensen Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), at han har i høj Grad misforstaaet mig, naar han vil tillægge mig, at jeg har talt om Kreditorer som Forbrydere i Forholdet mellem Kreditor og Debitor. Nej, jeg har talt om visse Kategorier af Kreditorer, særlig Kreditorer, der har løs Gæld til gode, og som bor i en Købstad i en stor Landsdel, men sender Agenter ud over hele Landsdelen for igennem denne store Agentvirksomhed at opnaa de flest mulige Kunder, og som saa i Nedgangsperioder aldeles ikke er i Stand til at klare sig, fordi de har alle de Debitorer, Agenten har skaffet dem rundt om. Jeg sagde, at jeg ikke vilde græde, om adskillige af dem vilde indskrænke deres Kreditgivning i de kommende Tider. Derimod udtalte jeg mig med stor Forstaaelse om de store Vanskeligheder, de mere naturlige Kreditgivere paa dette Felt, de handlende, der bor paa Stedet, er ude for i Forbindelse med de Vanskeligheder, Landbruget har i Øjeblikket. Dem er der ogsaa i nogen Grad taget Hensyn til i dette Forslag, men alligevel, synes jeg, paa en noget uklar Maade, i § 3, 3die Stykke. Jeg maa mene, at det ikke blot bør være saadan, at Forholdet skal være modent til at dekretere Moratorium med Hensyn til den Gæld, der ligger ud over Værdigrænsen, for at de lokale Haandværkere kan faa det Tilgodehavende, de har for de sidste 3 Maanedes, men at man fra Akkordudvalgenes Side maa kunne hjælpe de handlende og Haandværkerne paa Stedet til denne forholdsvis Dækning. Jeg kan imidlertid ikke se, at Akkordudvalgene kan det, da der udtrykkeligt staar, at det skal være Skifteretten. Jeg skal stadig kun holde mig til Stykke 3 som Eksempel paa, at der er adskillige Ting i Lovforslaget, som er uklare for mig.

Jeg er enig baade med den højtærede Landbrugsminister og med den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) i, at man fra konservativ Side ikke synes helt at have forstaaet, hvor stort et Nedslag der virkelig har fundet Sted i Landbrugernes Indtægtsmuligheder, naar man kan tale om dette Lovforslag som et Forslag, der byder andre erhvervsdrivende her i Landet Vilkaar, som det er

en Skam for Landbruget at vælte over paa dem. Det er saa absolut rigtigt, at saaledes er Stillingen ikke. Stillingen er den, at Betalingsevnen fuldstændig har svigtet, grundet paa manglende Indtægtskilder for Landbruget. Jeg maa sige — ogsaa her er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister —, at Forholdene i de forskellige Egne af Landet i denne Henseende ligger forskelligt. I Tønder Amt tror jeg ikke, man et eneste Sted har haft Valget imellem at gaa med til Akkordforhandling eller at lade Debitor arbejde videre. Nej, Stillingen har alle Vegne været den, at man har haft Valget imellem Tvangsauktion og Akkord; i første Tilfælde vilde man under alle Forhold tabe Pengene. Jeg synes derfor, at det fra de Konservatives Side opstilles paa en Maade, der ikke svarer til Virkeligheden, naar man paastaar, at der gennem dette Lovforslag paaføres de handlende og Haandværkerne et Tab, de ellers vilde kunne undgaa.

Det er meget rigtigt, at der i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, er taget Forbehold overfor Førsteprioriteter, men jeg tror ikke, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) har Ret i, at det ligger i, at Ejendomsskyldvurderingen i og for sig er for lav. Jeg tror snarere, det ligger i, at Indtægtsmulighederne for Landbruget har svigtet i den Grad, at Førsteprioritetslaanet paa enkelte Steder er blevet for stort, og det ikke alene tror jeg, det ved jeg. Jeg ved, at Kreditforeninger kan komme ud for at overtage Ejendomme ved Tvangsauktion, hvor de ikke kan faa hele deres Tilgodehavende i Ejendommene indfriet, og det er det tydeligste Bevis paa, at Ejendoms-skylden ikke har været for lav, men at Kreditforeningslaanet har været for stort. Saa langt nede er Ejendomspriserne og Landbrugsværdierne, at saaledes kan det komme til at gaa, og derfor synes vi ikke, der er rigtig Hold i den Tale, at det, man vil ved det foreliggende Lovforslag, er at berøve Kreditor Værdier, der ellers vilde være sikre, tværtimod.

Naar jeg har talt om, at Lovforslaget ikke først og sidst er et Lovforslag til Fordel for Debitor, vil jeg gerne sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds og ligeledes til den højtærede Landbrugsminister, at det fastholder jeg. Jeg tror afgjort, at Lovforslaget vil komme til at virke til Skade for Gennemførelse af Akkordordninger, og jeg maa stadig anse Gennemførelsen af frivillig Akkord for det bedst virkende Middel i den Tid, vi er inde i. Naar den højtærede Landbrugsminister mener, at man med de